

פֶּעַל
מִתְלַבֵּשׁ

הִתְפַּעֵל

נִפְעַל
רוֹצֶה

פֶּעַל
לְמַדְתִּי

פֶּעַל
הִפְעִיל

פֶּעַל

פֶּעַל

תָּטוּס
הִפְעִיל

נִפְעַל

הִתְפַּעֵל

אֶסְפֵּר

פֶּעַל
הִפְעִיל

alliance israélite universelle
créer-didactique

je conjugue les verbes en hébreu... 🗝️ pour y arriver

Table des matières

• Introduction	3
• Les pronoms personnels	4
• Le temps	5
- présent	6
- passé	6
- futur	7
- impératif	7
- infinitif	8
• La racine	9
• Les 7 groupes verbaux	10
- פִּיעַל, הִי.ה, לֵחַ, עִי, עוֹ, שְׁלָמִים : (Forme active) פָּעַל	11
- פָּעַל (Forme active, originellement sens intensif)	40
- הִפְעִיל (Forme causative ou factitive)	45
- הִתְפַּעַל (Forme réfléchie ou réciproque)	50
- נִפְעַל (Forme passive ou réfléchie du פָּעַל)	57
- פִּיעַל (Forme passive du פָּעַל)	62
- הִפְעִיל (הִפְעַל) (Forme passive du הִפְעִיל)	65

תוכן-הענינים

- 3 הקדמה .
- 4 שמות הגוף .
- 5 הזמן .
- 6 הווה -
- 6 עבר -
- 7 עתיד -
- 7 צווי -
- 8 שם הפועל -
- 9 השורש .
- 10 7 בניינים .
- 11 פָּעַל (שלמים, עו, עי, לה, הי.ה, פי) .
- 40 פָּעַל -
- 45 הִפְעִיל -
- 50 הִתְפַּעֵל -
- 57 נִפְעַל -
- 62 פָּעַל -
- 65 הִפְעִיל (הִפְעֵל) -

Chaque verbe en hébreu contient quatre informations :

1) Les pronoms personnels

(Qui fait l'action ?)

2) Le temps

(Quand l'action est-elle faite ?)

3) La racine

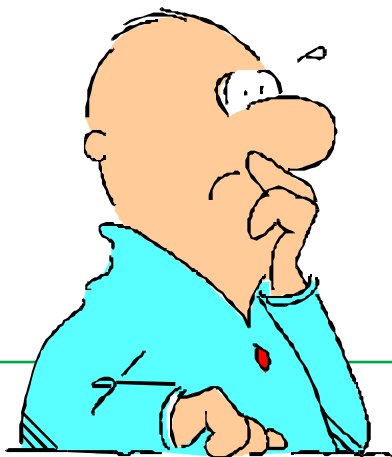
(Comporte le plus souvent trois consonnes
qui expriment le sens du mot)

4) Les groupes verbaux

(Il existe 7 groupes)

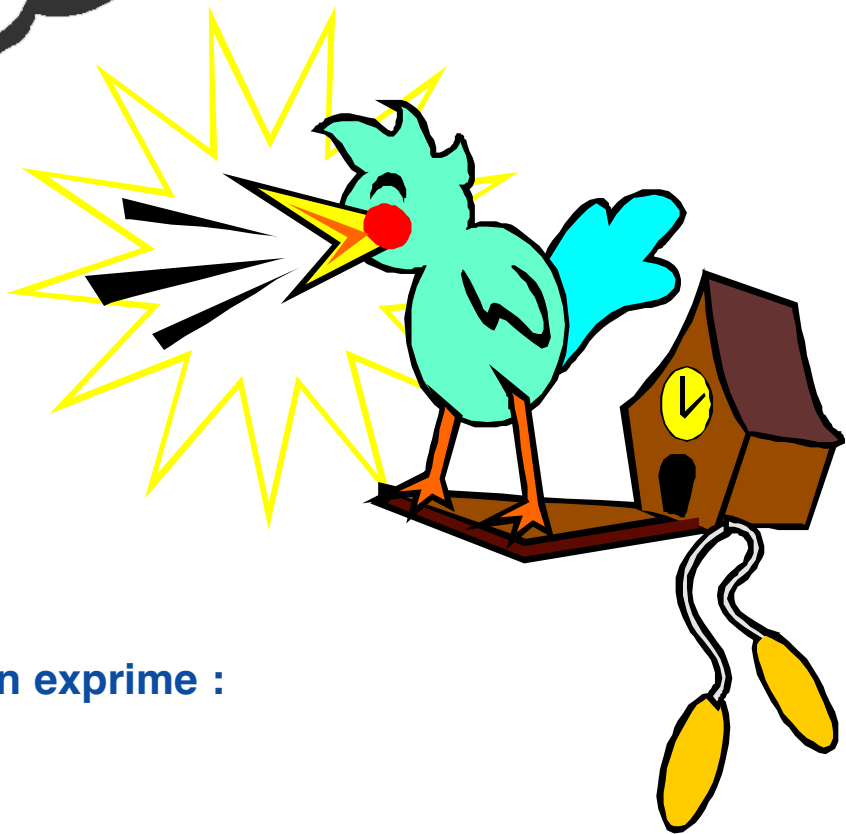

Les pronoms personnels

	pluriel	singulier
1 ^{ère} personne (m+f)	אַנְחֵנוּ	אַנִי
2 ^e personne (m)	אַתָּם	אַתָּה
2 ^e personne (f)	אַתָּן	אַתְּ
3 ^e personne (m)	הֵם	הוא
3 ^e personne (f)	הֵן	היא

Le temps

En hébreu moderne on exprime :

Le présent = הווה

Le passé = עבר

Le futur = עתיד

L'impératif = צווי

L'infinitif = שם הפועל

Le présent

Quatre formes :

1. masculin singulier (אֲנִי - אַתָּה - הוּא)
2. féminin singulier (אֲנִי - אַתְּ - הִיא)
3. masculin pluriel (אֲנִי - אַתֶּם - הֵם)
4. féminin pluriel (אֲנִי - אַתֶּן - הֵן)

Le féminin singulier se présente par la finale תְּ ou הָ

Le masculin pluriel se présente par la finale יִם

Le féminin pluriel se présente par la finale וֹת

Le passé

Le passé se forme par l'adjonction de désinences personnelles :

אֲנִי	תִּי	אֲנִי	נוּ
אַתָּה	תְּ	אַתָּה	תֶּם
אַתְּ	תְּ	אַתְּ	תֶּן
הוּא		הֵם	וּ
הִיא	הָ	הֵן	וּ

Le futur

עתיד

Le futur se forme à l'aide de préfixes א י ת נ indiquant la personne et de suffixes ך ם ן indiquant le genre et le nombre :

אֶנֶחְנוּ נ	אֲנִי א
אַתֶּם ת	אַתָּה ת
אַתָּן ת	אַתְּ ת
הֵם ך	הוּא ך
הֵן ם	הִיא ם

L'impératif

צווי

Quatre formes :

pluriel

singulier

2° personne (m)	אַתֶּם	אַתָּה
2° personne (f)	אַתָּן	אַתְּ

L'impératif se forme à partir du futur des mêmes personnes, sans préfixes.

La forme négative de l'impératif est composée de la particule

אַל suivie d'un verbe au futur.

Exemple :

Cours ! = ! רָאץ

Ne cours pas ! = ! אַל תִּרְאָץ

En hébreu moderne on rencontre généralement un infinitif construit précédé de la particule ל.

L'infinitif est précédé d'un verbe. Par exemple :

Vouloir + infinitif

רוצה, רוצה, רוצים, רוצות

אני רוצה ללמוד - Je veux étudier

Aimer + infinitif

אוהב, אוהבת, אוהבים, אוהבות

אני אוהב לכתוב - J'aime écrire

Pouvoir + infinitif

יכול, יכולה, יכולים, יכולות

אני יכול לדבר - Je peux parler

Avoir besoin + infinitif

צריך, צריכה, צריכים, צריכות

אני צריך ללכת - Je dois aller

Être obligé + infinitif

מכרח, מכרחה, מכרחים, מכרחות

אני מוכרח לאכול - Je suis obligé de manger

La racine

La racine verbale comporte le plus souvent trois consonnes qui expriment le sens lexical du mot.

On utilise les trois consonnes **ל ע פ** (faire, agir) pour représenter les consonnes composant les racines :

La 1 ^{ère} consonne de la racine	פ ה"פ = פ הפועל
La 2 ^{ème} consonne de la racine	ע ה"פ = ע הפועל
La 3 ^{ème} consonne de la racine	ל ה"פ = ל הפועל

Selon leur position dans la racine, certaines consonnes ne sont pas stables. Elles se prononcent différemment ou « disparaissent ».

La 1ère consonne de la racine est **א** $\longleftrightarrow$ **פ**ה"פ = **א** הפועל (א.כ.ל)

La 1ère consonne de la racine est **י** $\longleftrightarrow$ **פ**ה"פ = **י** הפועל (י.ש.ב)

La 1ère consonne de la racine est **נ** $\longleftrightarrow$ **פ**ה"פ = **נ** הפועל (נ.פ.ל)

La 2ème consonne de la racine est **ו** $\longleftrightarrow$ **ע**ה"פ = **ו** הפועל (ג.ו.ר)

La 2ème consonne de la racine est **י** $\longleftrightarrow$ **ע**ה"פ = **י** הפועל (ש.י.ר)

La 3ème consonne de la racine est **א** $\longleftrightarrow$ **ל**ה"פ = **א** הפועל (ק.ר.א)

La 3ème consonne de la racine est **ה** $\longleftrightarrow$ **ל**ה"פ = **ה** הפועל (ש.ת.ה)

Les consonnes gutturales : **א ה ח ע (ר)**
(ש.א.ל. ה.ל.ך. ת.ש.ב. ע.מ.ד. ש.מ.ר)

Théoriquement, chaque racine peut avoir sept formes de conjugaison.

En fait, chaque groupe verbal porte une nuance particulière.

Utilisons toujours la racine **ה י נ ת** + **פעל**

Voici les différents groupes verbaux :

1. Forme active

Je ferme le livre.

2. Forme passive ou réfléchie du **פָּעַל**

Le livre a été fermé.

3. Forme active (originellement sens intensif)

Maman raconte une histoire.

4. Forme passive du **פָּעַל**

L'histoire a été racontée.

5. Forme causative ou factitive

Hanna allume des bougies.

6. Forme passive du **הִפְעִיל**

La bougie a été allumée.

7. Forme réfléchie ou réciproque

Il s'habille le matin.

Ruth et David se marient.

פָּעַל - שלמים

אני סוגר את הספר.

נִפְעַל

הספר נסגר.

פָּעַל (פיעל)

אני מספרת סיפור.

פָּעַל (פועל)

הסיפור סופר.

הִפְעִיל

חנה מאליקה נרות.

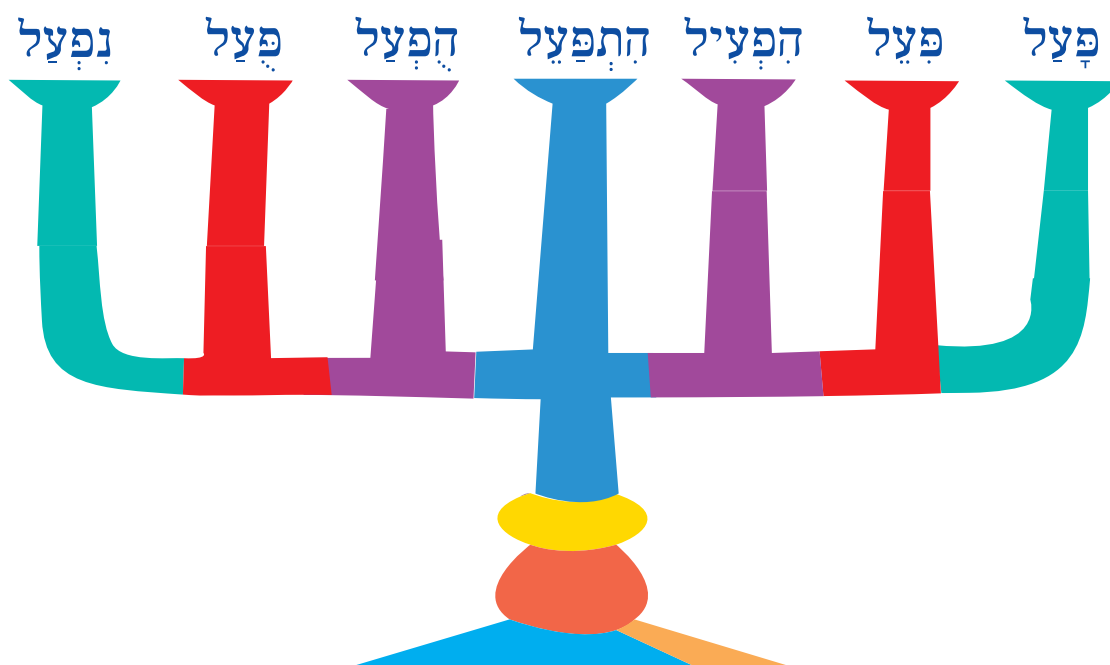
הִפְעִיל (הופעל)

הנר הופלק.

הִתְפַּעֵל

הוא מתלבש בבוקר.

רות ואדא מתחתנים.

Présent

הווה

לומד	לִּוּמַד	אֲנִי - אֶתָּה - הוּא (ms)
לומדת	לִּוּמַדָּת	אֲנִי - אַתָּ - הִיא (fs)
לומדים	לִּוּמַדִּים	אֲנַחְנוּ - אַתֶּם - הֵם (mp)
לומדות	לִּוּמַדּוֹת	אֲנַחְנוּ - אַתֶּן - הֵן (fp)

Avec une consonne gutturale ע ou ח à la 3ème place de la racine :

שומע, שומעת, שומעים, שומעות
פּוֹתֵחַ, פּוֹתַחַת, פּוֹתְחִים, פּוֹתְחוֹת

Infinitif

שם הפועל

לִּוּמַד - לְלַמַּד (ללמוד)

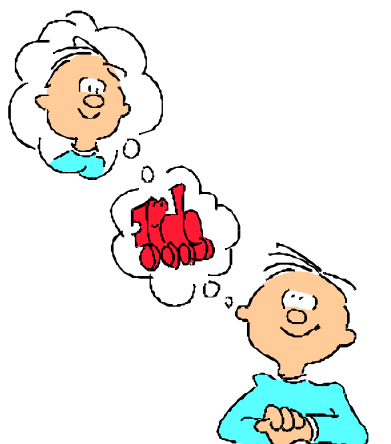
• Avec une consonne gutturale א à la 1ère place de la racine :

לִּאֲכַל - לְאָכַל (לאכול)

• Avec une consonne gutturale ע ou ח à la 1ère place de la racine :

לְעַבֵּד - לַעֲבֹד (לעבוד)

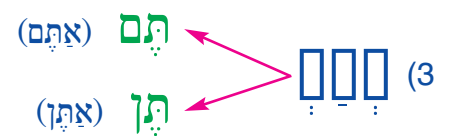
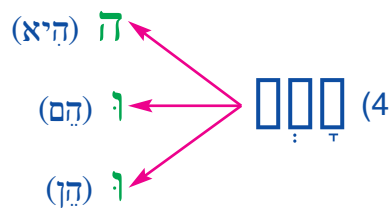
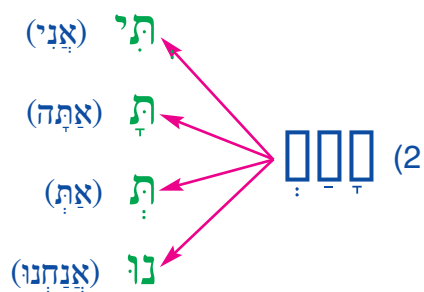
לְחַשֵּׁב - לַחֲשׁוֹב (לחשוב)

למדנו	אנחנו
למדתם	אתם
למדתן	אתן
למדו	הם
למדו	הן

למדתי	אני
למדת	אתה
למדת	את
למד	הוא
למדה	היא

Les formes de base :

ניקוד איתן : איתג

Le futur se présente sous deux formes :

- אפעל (est construit à partir de l'infinitif sans le ל)
- אפעל (généralement : 2ème ou 3ème consonnes de la racine gutturale)

אני	אלמד / אכתב	אנחנו	נלמד / נכתב
אתה	תלמד / תכתב	אתם	תלמדו / תכתבו
את	תלמדי / תכתבי	אתן	תלמדו / תכתבו
הוא	ילמד / יכתב	הם	ילמדו / יכתבו
היא	תלמד / תכתב	הן	ילמדו / יכתבו

Les formes de base :

אתה	למד ! / כתב !
את	למדי ! / כתבי !
אתם	למדו ! / כתבו !
אתן	למדו ! / כתבו !

L'impératif se construit à partir du futur : la forme verbale sans le préfixe ת

הפעלים: לומד, כותב, סוגר, שומע, פותח.

פֶּעַל

הווה

Écrire au pluriel

לכתוב ברבים

1. הוא לומד עברית.
.....
2. היא כותבת במחברת.
.....
3. את פותחת ספר.
.....
4. אני סוגרת את הדלת.
.....
3. אתה שומע רדיו.
.....

Écrire au féminin

לכתוב בנקבה

1. הוא פותח ספר.
.....
2. אתה כותב על הלוח.
.....
3. אנחנו לומדים צרפתית.
.....
4. הם סוגרים את המחברות.
.....
5. אני שומע מוסיקה.
.....

Utiliser l'infinitif

שם הפועל

אני חוצה לקרוא ספר.

1. אני קורא ספר.
.....
2. רות שומעת שיר יפה.
.....
3. מיכאל לומד אנגלית.
.....
4. אתם כותבים צרפתית.
.....

.....

5. הן סוגרות את הספר.

.....

6. אנחנו פותחות את הדלת

עבר

Écrire au pluriel

לכתוב ברבים

.....

1. למדת עברית.

.....

2. פתחתי ספר.

.....

3. היא סגרה את הדלת.

.....

4. הוא כתב מכתב.

.....

5. פתחת את הספר.

Écrire au passé

לכתוב בעבר

.....

1. הוא לומד עברית.

.....

2. אנחנו פותחות עיתון.

.....

3. הן כותבות ספר.

.....

4. אני סוגר את הדלת.

.....

5. היא שומעת מוסיקה.

Écrire au futur

עתיד

לכתוב בעתיד

1. כתבתי מכתב.
.....
2. אני פותח ספר.
.....
3. למדנו צרפתית.
.....
4. הם סוגרים את המחברות.
.....
5. שמעת חדשות.
.....

Accorder le verbe

לכתוב נכון את הפועל

1. היא
.....
 2. הם
.....
 3. אתה
.....
 4. אתן
.....
 5. הן
.....
1. נלמד עברית.
.....
 2. פתחתי ספר.
.....
 3. אנחנו סוגרים את הבית.
.....
 4. אתה רוצה לכתוב מכתב.
.....
 5. אשמע רדיו.
.....

Présent

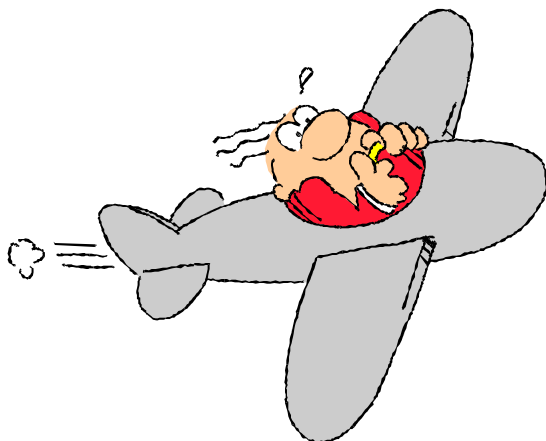
הווה

טס	□□	אני - אתה - הוא (ms)
טסה	ה□□	אני - את - היא (fs)
טסים	ים□□	אנחנו - אתם - הם (mp)
טסות	ות□□	אנחנו - אתן - הן (fp)

Infinitif

שם הפועל

ל□□ - לָטוּס

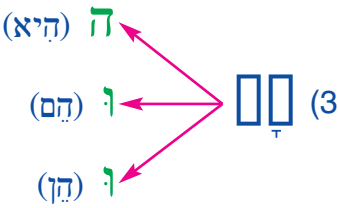
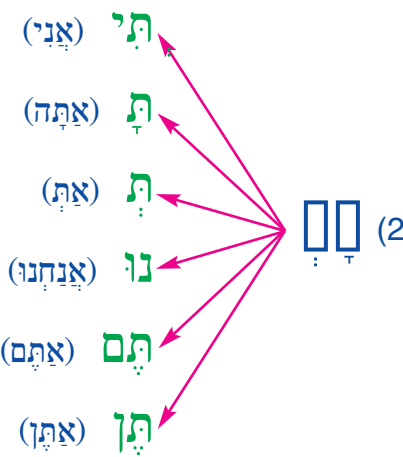
Passé

עבר

טָסַנּוּ	אֶנְחֲנוּ
טָסַתֶּם	אַתֶּם
טָסַתֶּן	אַתֶּן
טָסוּ	הֵם
טָסוּ	הֵן

טָסַתִּי	אֲנִי
טָסַתְּ	אַתָּה
טָסַתְּ	אַתְּ
טָס	הוא
טָסָה	היא

Les formes de base :

עתיד

Futur

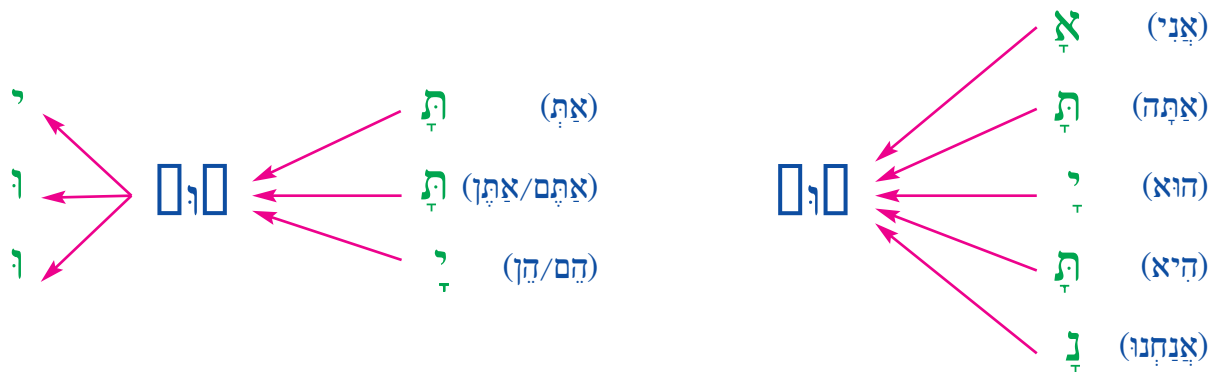
ניקוד איתן : אִיתָנְ

ל Le futur se construit à partir de l'infinitif sans le

אֶנְחֵנוּ	נִטּוּס
אַתָּם	תִּטּוּסוּ
אַתָּן	תִּטּוּסוּ
הֵם	יִטּוּסוּ
הֵן	יִטּוּסוּ

אֲנִי	אִטּוּס
אַתָּה	תִּטּוּס
אַתָּ	תִּטּוּסִי
הוּא	יִטּוּס
הִיא	תִּטּוּס

Les formes de base :

צווי

Impératif

אַתָּה	טוּס !
אַתָּ	טוּסִי !
אַתָּם	טוּסוּ !
אַתָּן	טוּסוּ !

L'impératif se construit à partir du futur : la forme verbale sans le préfixe ת

Présent

הווה

שָׁר	פֶּעַל	אֲנִי - אֶתֶּה - הוּא (ms)
שָׂרָה	הֶפֶעַל	אֲנִי - אַתָּה - הִיא (fs)
שָׂרִים	פֶּעַלִים	אֲנַחְנוּ - אַתֶּם - הֵם (mp)
שָׂרוֹת	פֶּעַלֹת	אֲנַחְנוּ - אַתֶּן - הֵן (fp)

Infinitif

שם הפועל

לִשְׁר - לְשִׁיר

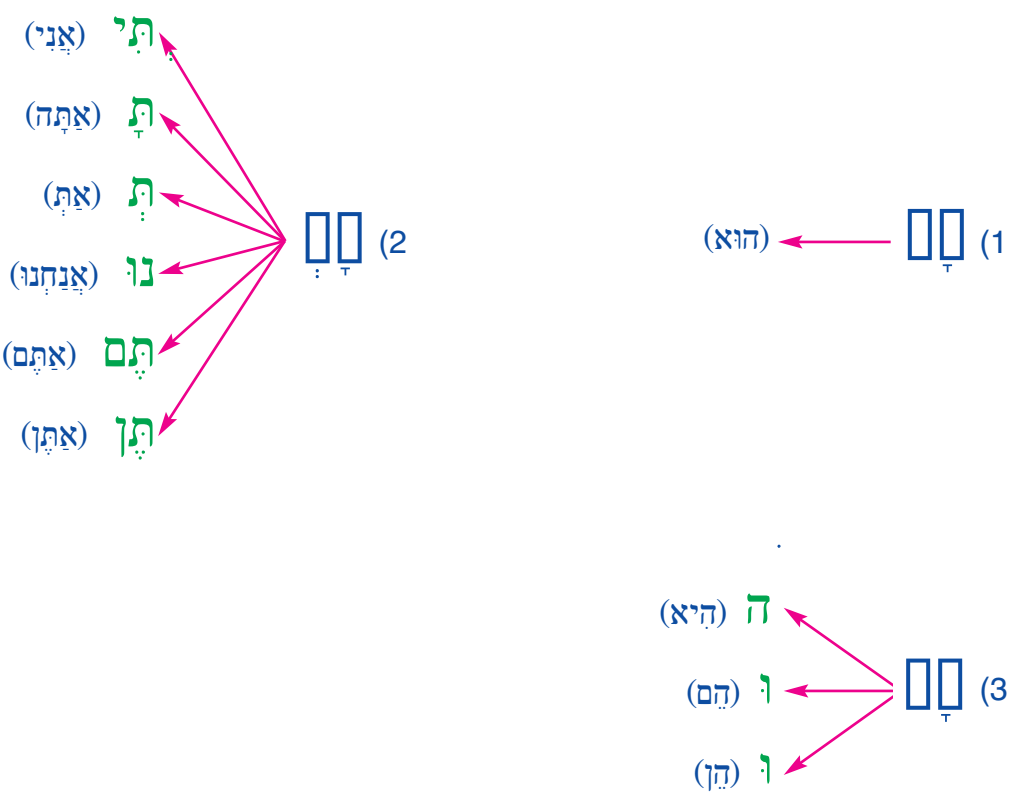

Passé

עבר

אֲנִי	אֶנְחֵנוּ	שָׁרְנוּ
אַתָּה	אַתֶּם	שָׁרְתֶם
אֵת	אֵתָן	שָׁרְתָן
הוא	הֵם	שָׁרוּ
הִיא	הֵן	שָׁרוּ

Les formes de base :

Futur

עתיד

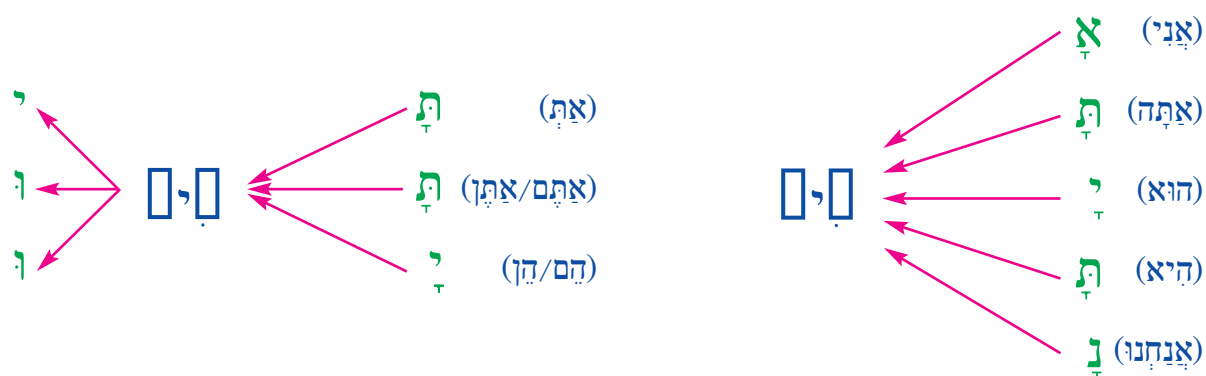
ניקוד איתן : אִיתָנְ

Le futur se construit à partir de l'infinitif sans le ל

אֶנְחָנוּ	נָשִׁיר
אַתֶּם	תִּשְׁירוּ
אַתָּן	תִּשְׁירוּ
הֵם	יִשְׁירוּ
הֵן	יִשְׁירוּ

אֲנִי	אֶשִׁיר
אַתָּה	תִּשְׁרֶה
אַתָּ	תִּשְׁרִי
הוא	יִשְׁרֶה
היא	תִּשְׁרֶה

Les formes de base :

Impératif

צווי

אַתָּה	שִׁיר !
אַתָּ	שִׁרִי !
אַתֶּם	שִׁירוּ !
אַתָּן	שִׁירוּ !

L'impératif se construit à partir du futur : la forme verbale sans le préfixe ת

פֶּעַל עו' / עי'

הפעלים : טס, גר, בא, רץ, שר.

הווה

Écrire au pluriel

לכתוב ברבים

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1. היא טסה לפריז.

2. אני גר בישראל.

3. את קמה ב-7.

4. הוא בא לכיתה.

5. אתה רץ הביתה.

6. אני שר יפה.

Écrire au féminin

לכתוב בנקבה

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1. אתם גרים בישראל.

2. הוא טס לפריז.

3. אתה בא הביתה.

4. הם שרים בקונצרט.

5. אנחנו רצים מהר.

6. אני קם בבוקר.

Utiliser l'infinifif

שם פועל

1. הן טסות לאנגליה.
.....
2. את גרה בתל-אביב.
.....
3. הוא בא לכיתה.
.....
4. אני רצה הביתה.
.....
5. אתם קמים מוקדם.
.....
6. הם שרים בקונצרט.
.....

Écrire au passé

עבר

לכתוב בעבר

1. אני קם מהכיסא.
.....
2. אנחנו רצים לכיתה.
.....
3. היא באה למוזיאון.
.....
4. אתה טס לפריז.
.....
5. הן גרות בלונדון.
.....
6. הוא שר ברדיו.
.....

עתיד

Écrire au futur

.....

.....

.....

.....

.....

.....

לכתוב בעתיד

1. אתה טס לצרפת.
2. באתי לכיתה.
3. הן גרות פה.
4. קמת מוקדם.
5. אנחנו רצים מהר.
6. אני שר יפה.

Accorder le verbe

..... אתה

..... היא

..... הם

..... אני

..... אנחנו

..... את

לכתוב נכון את הפועל

1. הם טסים לפריז.
2. גרתי בירושלים.
3. רצת לאוטובוס.
4. תשירי בקונצרט.
5. הם יבואו לפארק.
6. היא רוצה לקום מוקדם.

Présent

הווה

קונה	וֹקֵחַ	אֲנִי - אֶתָּה - הוּא (ms)
קונה	וֹקֵחָה	אֲנִי - אַתָּה - הִיא (fs)
קונים	וֹקְחִים	אֲנַחְנוּ - אַתֶּם - הֵם (mp)
קונות	וֹקְחוֹת	אֲנַחְנוּ - אַתֶּן - הֵן (fp)

Infinitif

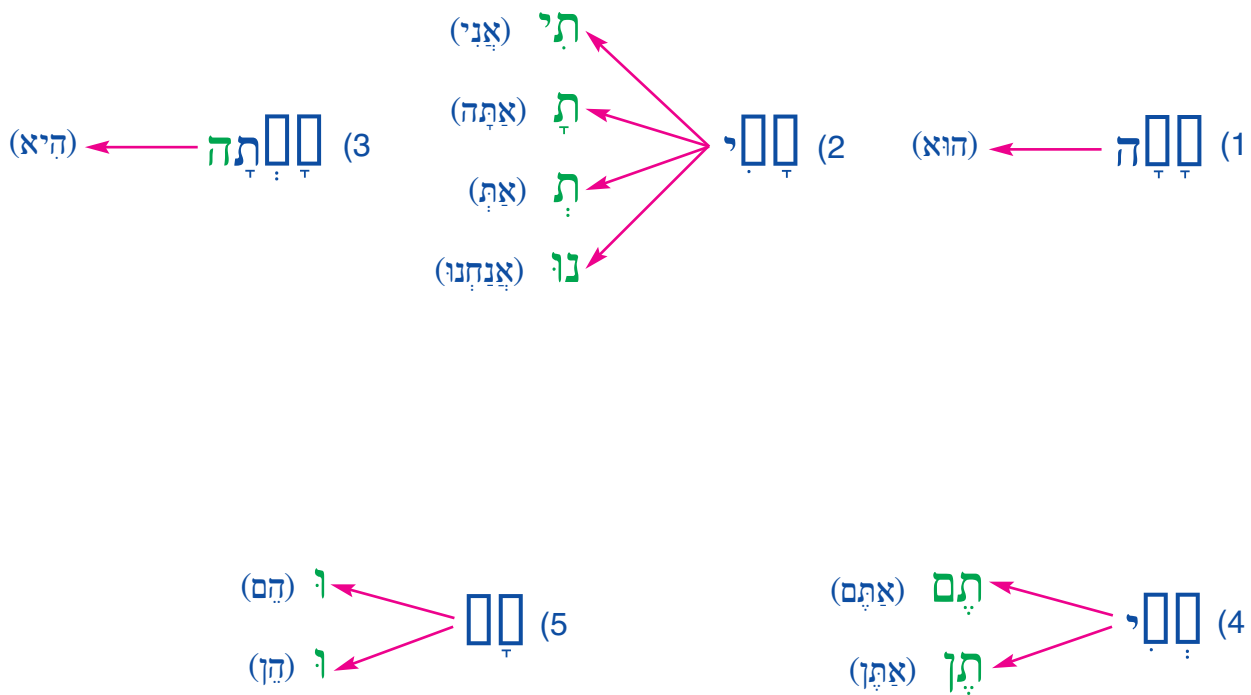
שם הפועל

לְקַנֹּת - לְקִנּוּת

אֲנִי	קָנִיתִי	אֲנֶחְנוּ	קָנִינוּ
אַתָּה	קָנִיתָ	אַתֶּם	קָנִיתֶם
אֵת	קָנִיתָ	אֵתָן	קָנִיתָן
הוא	קָנָה	הֵם	קָנוּ
היא	קָנְתָה	הֵן	קָנוּ

Les formes de base :

(1) הָ ← הָ (הוא)

(2) הָ ← יָ (אני, אתה, את, אנחנו, אתם, אתן)

(3) הָ ← תָּ (היא)

(4) הָ ← וּ (הם, הן)

Futur

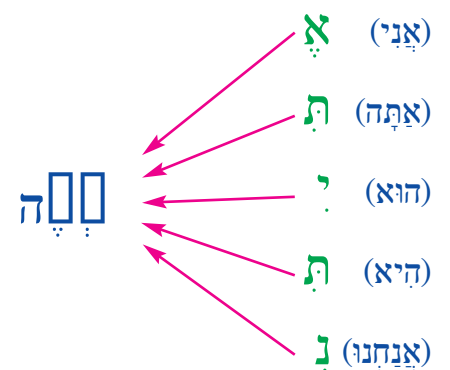
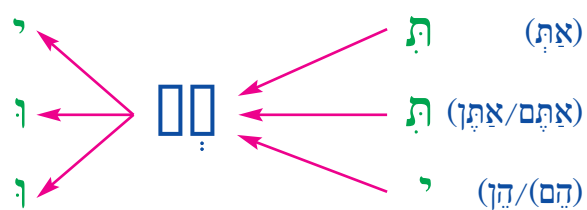
עתיד

ניקוד איתן : אֵיתָנְ

אֶנְחֶנּוּ	נִקְנֶה
אַתָּם	תִּקְנוּ
אַתָּן	תִּקְנוּ
הֵם	יִקְנוּ
הֵן	יִקְנוּ

אֶנִּי	אֶקְנֶה
אַתָּה	תִּקְנֶה
אַתָּ	תִּקְנִי
הוא	יִקְנֶה
היא	תִּקְנֶה

Les formes de base :

Impératif

צווי

אַתָּה	קְנֶה !
אַתָּ	קְנִי !
אַתָּם	קְנוּ !
אַתָּן	קְנוּ !

L'impératif se construit à partir du futur : la forme verbale sans le préfixe ת

פֶּעַל לֵה

הפעלים: שותה, קונה, בונה, בוכה, רוצה, רואה, עונה.

הווה

Écrire au pluriel

לכתוב ברבים

.....

.....

.....

.....

.....

1. אתה שותה קפה.
2. הוא קונה שוקולד.
3. אני רוצה עוגה.
4. את בונה בית.
5. היא עונה על השאלה.

Écrire au féminin

לכתוב בנקבה

.....

.....

.....

.....

.....

1. אנחנו קונים בסופרמרקט.
2. הם רוצים פיצה.
3. אתה בונה בית.
4. הוא לא בוכה.
5. אני שותה תה.

Accorder le verbe

לכתוב נכון את הפועל

..... דני רוצה

..... רותי אוהבת

..... אנחנו צריכים

..... את רוצה

..... הן לא צריכות

1. דני קונה ספר.
2. רותי שותה קוקה-קולה.
3. אנחנו בונים חדר.
4. את רואה טלוויזיה.
5. הן בוכות בלילה.

Écrire au passé

עבר

לכתוב בעבר

1. הוא שותה מיץ תפוזים.
2. הם קונים מחברות.
3. אתה רואה סרט יפה.
4. אתן רוצות שוקולד.
5. אני לא בוכה בלילה.

Écrire au futur

עתיד

לכתוב בעתיד

1. היא קנתה עוגה.
2. את רואה הצגה.
3. הם בכו בסרט.
4. רצית קפה.
5. אתם בונים בית.

Accorder le verbe

לכתוב נכון את הפועל

1. היא אוהבת לשתות קפה.
2. הם קנו מכונית.
3. אבנה בית.
4. ראיתי את דני.
5. היא לא בוכה.

- אנחנו
- אתה
- הן
- אתם
- את

Présent

הווה

אין

Infinitif

שם הפועל

להיות

Passé

עבר

הִינּוּ	אֲנִינּוּ
הִיְתָם	אֲתָם
הִיְתָן	אֲתָן
הָיוּ	הֵם
הָיוּ	הֵן

הִיְתִי	אֲנִי
הִיְתִי	אֲתָה
הִיְתִי	אֲתָ
הָיָה	הוּא
הָיְתָה	הִיא

ניקוד איתן : אֵיתָנִי

נִהְיֶה	אֶנְחֲנוּ
תִּהְיֶה	אַתָּם
תִּהְיוּ	אַתֶּן
יִהְיֶה	הֵם
יִהְיוּ	הֵן

אֶהְיֶה	אֲנִי
תִּהְיֶה	אַתָּה
תִּהְיֶי	אַתָּ
יִהְיֶה	הוּא
תִּהְיֶה	הִיא

Impératif

צווי

הִיָּה !	אַתָּה
הִיָּי !	אַתָּ
הִיוּ !	אַתָּם
הִיוּ !	אַתֶּן

פֶּעַל / לה' / היה

עבר

Mettre ces phrases au passé

1. יש לי ספר.
.....
2. אין לדני כיתה.
.....
3. יש להם חברים.
.....
4. אין לרותי חברות.
.....

Mettre ces phrases nominales au passé

1. דני תלמיד.
.....
2. אני בכיתה.
.....
3. הן נחמדות.
.....
4. הוא ילד טוב.
.....

עתיד

Mettre ces phrases au futur

1. יש להם מזל.
.....
2. היה לי זמן.
.....
3. אין לדינה אחות.
.....
4. היו לנו חברים.
.....

Mettre ces phrases nominales au futur

1. אנחנו סטודנטים.
.....
2. היא היתה נחמדה.
.....
3. את לא בבית.
.....
4. היית במוזיאון.
.....

Utiliser l'infinitif

שם פועל

1. אני מורה.
..... אני רוצה
2. הוא נחמד.
..... הוא רוצה
3. את פה.
..... את אוהבת
4. אנחנו סטודנטים.
..... אנחנו אוהבים

Accorder le verbe

לכתוב נכון את הפועל

1. הוא לא נחמד.
..... היא
2. הם היו בבית.
..... אני
3. הייתי בסרט.
..... את
4. הן רוצות להיות סטודנטיות.
..... אתה סטודנט.

Présent

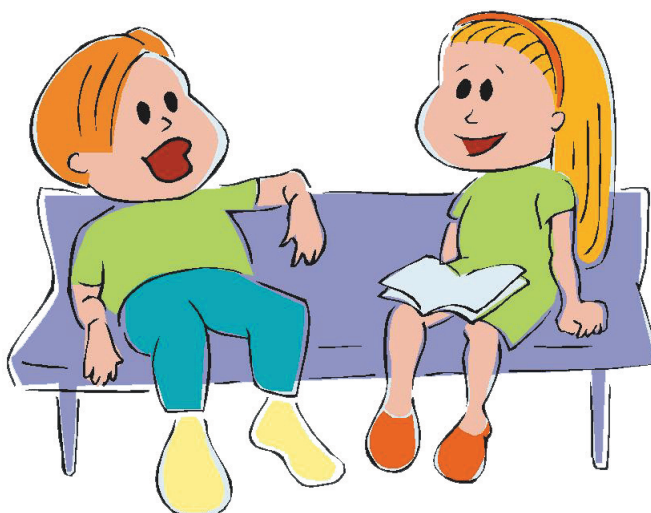
הווה

יוֹשֵׁב	יוֹשֵׁב	אֲנִי - אֶתָּה - הוּא (ms)
יוֹשֶׁבֶת	יוֹשֶׁבֶת	אֲנִי - אַתָּה - הִיא (fs)
יוֹשְׁבִים	יוֹשְׁבִים	אֲנִחנוּ - אַתֶּם - הֵם (mp)
יוֹשְׁבוֹת	יוֹשְׁבוֹת	אֲנִחנוּ - אַתֶּן - הֵן (fp)

Infinitif

שם הפועל

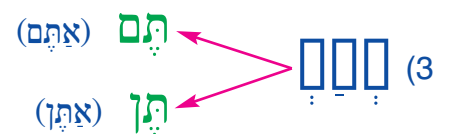
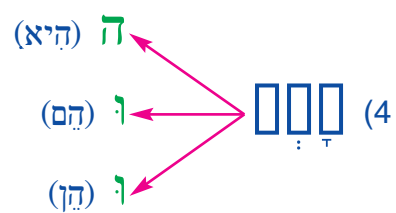
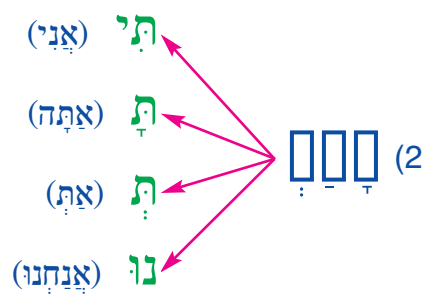
לְיֹשֵׁב - לְיֹשֶׁבֶת

יִשְׁבְּנוּ	אֲנֵחְנוּ
יִשְׁבְּתֶם	אַתֶּם
יִשְׁבְּתוּ	אַתָּן
יִשְׁבוּ	הֵם
יִשְׁבוּ	הֵן

יִשְׁבְּתִי	אֲנִי
יִשְׁבְּתְּ	אַתָּה
יִשְׁבְּתְּ	אַתְּ
יִשֵּׁב	הוא
יִשְׁבֶּה	היא

Les formes de base :

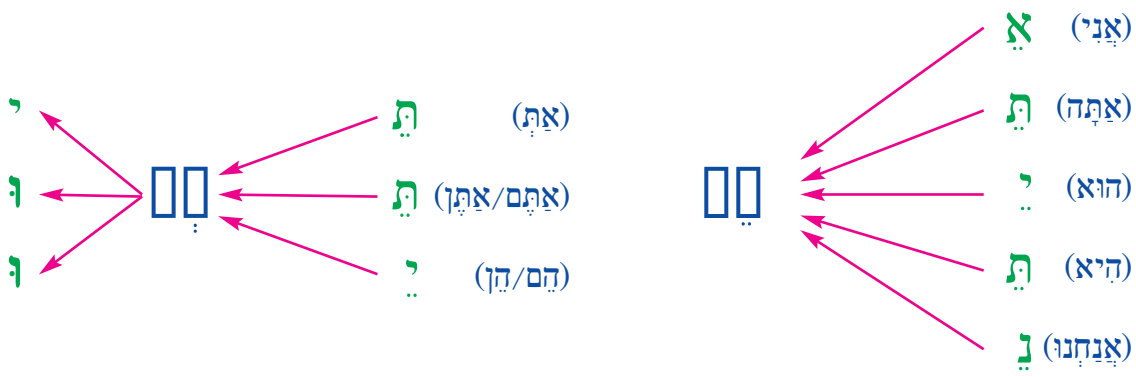

ניקוד איתן : אֵיתָנִי

אֵנִי	אֵשֶׁב
אַתָּה	תֵּשֶׁב
אַתָּ	תֵּשְׁבִי
הוּא	יֵשֶׁב
הִיא	תֵּשֶׁב

אֵנָּחְנוּ	נֵשֶׁב
אַתֶּם	תֵּשְׁבוּ
אַתָּן	תֵּשְׁבוּ
הֵם	יֵשְׁבוּ
הֵן	יֵשְׁבוּ

Les formes de base :

Impératif

צווי

אַתָּה	שֶׁב !
אַתָּ	שְׁבִי !
אַתֶּם	שְׁבוּ !
אַתָּן	שְׁבוּ !

Notez que le verbe הוֹלֵךְ se conjugue comme פִּי

הוֹלֵךְ, לִלְכֹת, הֵלֵךְ, יֵלֵךְ, לֵךְ !

L'impératif se construit à partir du futur : la forme verbale sans le préfixe ת

פֶּעַל - פִּי'

הפעלים : יושב, יורד, יוצא, הולך.

הווה

Écrire au pluriel

לכתוב ברבים

.....

.....

.....

.....

.....

1. הוא יושב בבית.

2. אתה יורד מהאוטובוס.

3. היא הולכת הביתה.

4. אני יוצא מהכיתה.

5. את יושבת על-יד החלון.

Écrire au féminin

לכתוב בנקבה

.....

.....

.....

.....

.....

1. הוא יושב בכיתה.

2. אתם יורדים מהאוטובוס.

3. אתה יוצא החוצה.

4. אנחנו הולכים למוזיאון.

5. אני יורד לגינה.

Utiliser l'infinitif

שם פועל

..... אני רוצה

..... הם אוהבים

..... אתה צריך

..... אתן אוהבות

1. היא יושבת על-יד דני.

2. הם יורדים מהמטוס.

3. אתה הולך הביתה.

4. אתן יוצאות לפארק.

לכתוב בעבר

1. אנחנו יושבים בבית.
2. הוא הולך למוזיאון.
3. היא יורדת מהמונית.
4. הן יוצאות לפארק.

עתיד

Écrire au futur

לכתוב בעתיד

1. אני יוצא מהבית.
2. הלכנו לסרט.
3. הם יורדים מהאוטובוס.
4. ישבתי על הכיסא.

Accorder le verbe

לכתוב נכון את הפועל

1. אתה יורד מהמונית.
2. יצאתי מהבית.
3. נשב בחוץ.
4. היא רוצה ללכת לפארק.

- היא
- אתה
- אני
- אנחנו

Présent

הווה

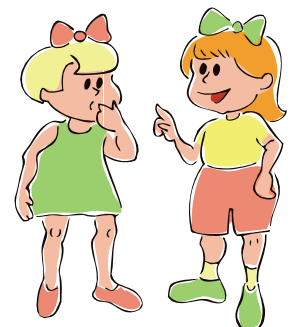
מֵסֵפֶר מְסַפֵּר
מְסַפֶּרֶת מְסַפֵּרֶת
מְסַפְּרִים מְסַפֵּרִים
מְסַפְּרוֹת מְסַפֵּרוֹת

אֲנִי - אֶתֶּה - הוּא (ms)
אֲנִי - אַתְּ - הִיא (fs)
אֲנַחְנוּ - אַתֶּם - הֵם (mp)
אֲנַחְנוּ - אַתֶּן - הֵן (fp)

Infinitif

שם הפועל

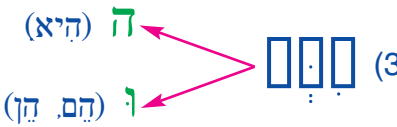
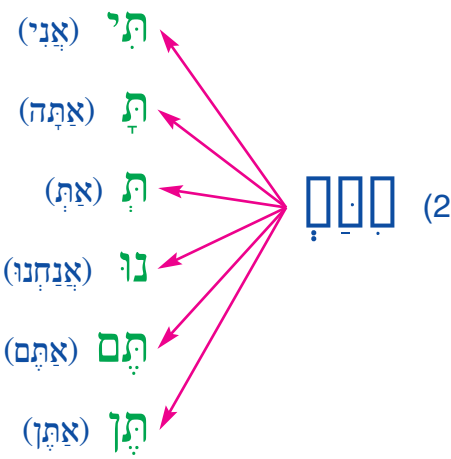
לְסַפֵּר - לְסַפֶּר

אֲנִי	סָפַרְנוּ
אַתָּם	סָפַרְתֶּם
אֲתָן	סָפַרְתֶּן
הֵם	סָפְרוּ
הֵן	סָפְרוּ

אֲנִי	סָפַרְתִּי
אַתָּה	סָפַרְתָּ
אַתָּה	סָפַרְתָּ
הוּא	סָפַר
הִיא	סָפְרָה

Les formes de base :

Futur

עתיד

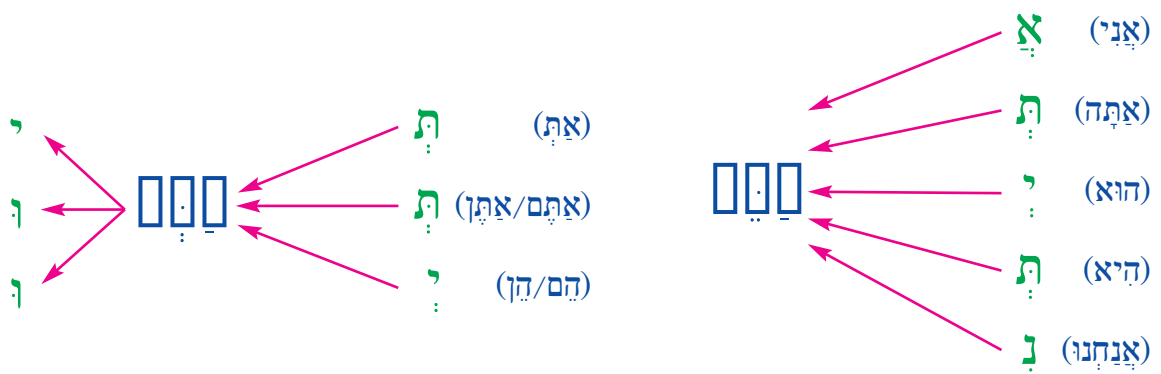
ניקוד איתן : אִיתָּן

Le futur se construit à partir de l'infinitif sans le ל

אֶנְחֵנוּ	נִסְפֵּר
אַתֶּם	תִּסְפְּרוּ
אַתָּן	תִּסְפְּרוּ
הֵם	יִסְפְּרוּ
הֵן	יִסְפְּרוּ

אֲנִי	אֶסְפֵּר
אַתָּה	תִּסְפֹּר
אַתְּ	תִּסְפְּרִי
הוא	יִסְפֹּר
היא	תִּסְפֹּר

Les formes de base :

Impératif

צווי

אַתָּה	סִפֵּר !
אַתְּ	סִפְּרִי !
אַתֶּם	סִפְּרוּ !
אַתָּן	סִפְּרוּ !

L'impératif se construit à partir du futur : la forme verbale sans le préfixe ת

פֶּעַל (פעל)

הפעלים : מספר, מדבר, מקבל, מחפש, מלמד.

הווה

Écrire au pluriel

לכתוב ברבים

1. הוא מספר סיפור.
2. אתה מקבל מתנה.
3. היא מחפשת את הספר.
4. אני מלמד את התלמידים.
5. את מדברת עברית.

Écrire au féminin

לכתוב בנקבה

1. אתם מלמדים באוניבסיטה.
2. אתה מספר לי סיפור.
3. הוא מחפש דירה.
4. אני מדבר ברדיו.
5. הם מקבלים מתנה.

Utiliser l'infinitif

שם פועל

1. היא מספרת על ישראל.
 2. אני מדברת עם יוסי.
 3. אתן מקבלות מתנה.
 4. הוא מחפש את דינה.
 5. הם מלמדים עברית.
- היא רוצה
אני יכול
אתן אוהבות
הוא מוכרח
הם אוהבים

Écrire au passé

.....

.....

.....

.....

.....

לכתוב בעבר

1. הוא מלמד בכיתה.
2. את מחפשת חברים.
3. היא מדברת לאט.
4. הם מקבלים פיצה.
5. אנחנו מספרות סיפור.

עתיד

Écrire au futur

.....

.....

.....

.....

.....

לכתוב בעתיד

1. דיברתי עברית.
2. אתה מקבל ספר.
3. חיפשתם את דני.
4. היא לימדה בכיתה.
5. הוא סיפר על הטיוול.

Accorder le verbe

..... את

..... הוא

..... אני

..... אתן

לכתוב נכון את הפועל

1. הוא סיפר לי מי זה.
2. דיברנו עם יוסי.
3. נקבל מכתב.
4. המורה אוהב ללמד עברית.

Présent

הווה

מְדַלֵּיק	מְדַלֵּיק	אֲנִי - אַתָּה - הוּא (ms)
מְדַלֵּיקָה	מְדַלֵּיקָה	אֲנִי - אַתָּה - הִיא (fs)
מְדַלִּיקִים	מְדַלִּיקִים	אֲנַחְנוּ - אַתֶּם - הֵם (mp)
מְדַלִּיקוֹת	מְדַלִּיקוֹת	אֲנַחְנוּ - אַתֶּן - הֵן (fp)

Infinitif

שם הפועל

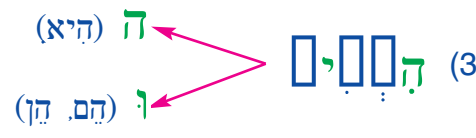
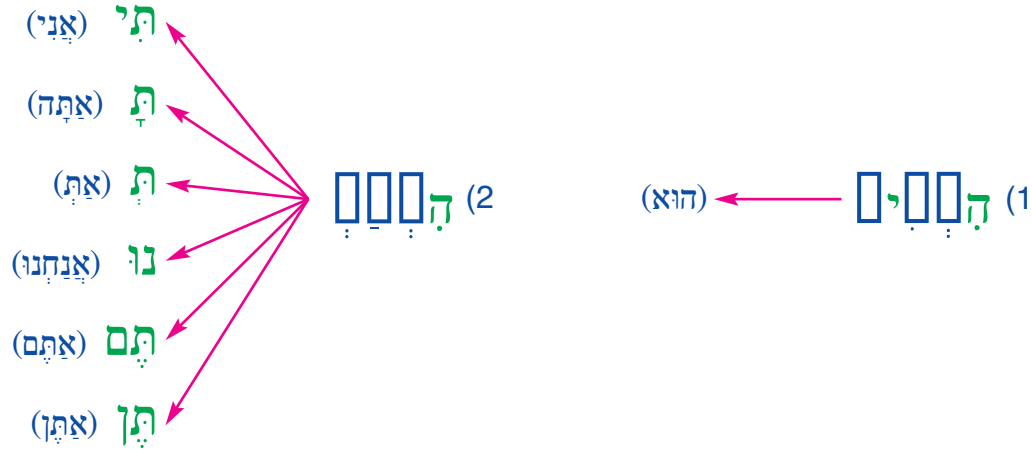
לְהַדְלִיק - לְהַדְלִיק

אֲנִי	הִדְלַקְנוּ
אַתָּה	הִדְלַקְתָּם
אַתָּן	הִדְלַקְתֶּן
הֵם	הִדְלִיקוּ
הֵן	הִדְלִיקוּ

אֲנִי	הִדְלַקְתִּי
אַתָּה	הִדְלַקְתָּ
אַתָּ	הִדְלַקְתְּ
הוּא	הִדְלִיק
הִיא	הִדְלִיקָה

Les formes de base :

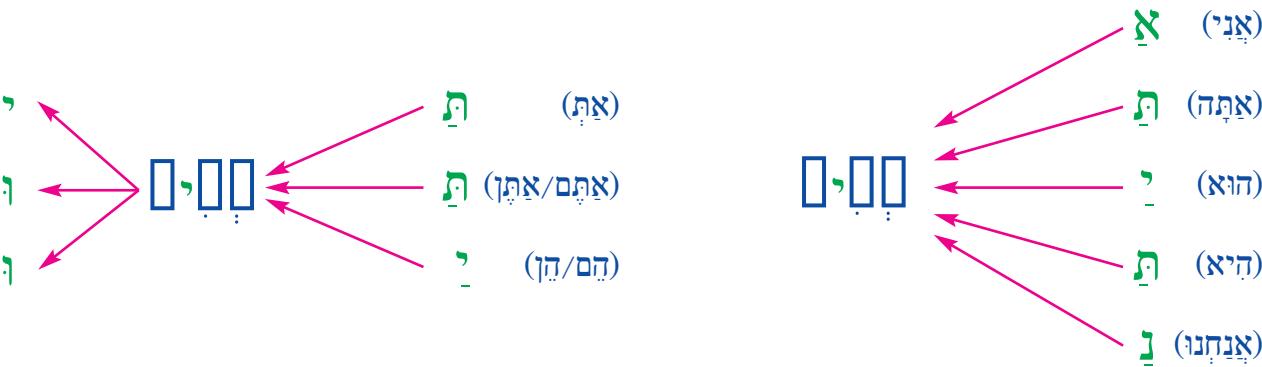

ניקוד איתן : איתן

Le futur se construit à partir de l'infinitif sans le ל

אני	אדליק
אתה	תדליק
את	תדליקי
הוא	ידליק
היא	תדליק
אנחנו	נדליק
אתם	תדליקו
אתן	תדליקו
הם	ידליקו
הן	ידליקו

Les formes de base :

אתה הדליק !	אתם הדליקו !
את הדליקי !	אתן הדליקו !

הפעיל

הפעלים : מרגיש, מתחיל, מפסיק, מדליק
הווה

Écrire au pluriel

לכתוב ברבים

.....

.....

.....

.....

.....

1. את מרגישה טוב.
2. אתה מפסיק לדבר.
3. היא מדליקה נרות.
4. הוא מתחיל לשיר.
5. אני לא מרגיש טוב.

Écrire au féminin

לכתוב בנקבה

.....

.....

.....

.....

.....

1. אנחנו מדליקים נרות.
2. אתם מרגישים טוב.
3. הוא מתחיל לקרוא.
4. אתה מפסיק לכתוב.
5. אני מתחיל לשיר.

Utiliser l'infinitif

שם פועל

..... אתן רוצות

..... הם יכולים

..... הוא מוכרח

..... את אוהבת

1. אתן מרגישות טוב.
2. הם מתחילים לדבר.
3. הוא מפסיק ללמוד.
4. את מדליקה נרות.

עבר

Écrire au passé

לכתוב בעבר

- 1. אתה מתחיל את השיעור.
- 2. הם מפסיקים את העבודה.
- 3. היא מדליקה נרות.
- 4. אתם לא מרגישים טוב.

עתיד

Écrire au futur

לכתוב בעתיד

- 1. הדלקתי נר.
- 2. אתן מפסיקות את העבודה.
- 3. התחלתי את העבודה.
- 4. הן מרגישות טוב.

Accorder le verbe

לכתוב נכון את הפועל

- אתם 1. אני מרגישה טוב.
- הן 2. נדליק נר.
- הוא 3. הפסקתם את הטיול.
- היא 4. התחלתי את העבודה.

Présent

הווה

מְתִלְבֵּשׁ	מְתִלְבֵּשׁ	אֲנִי - אֶתָּה - הוּא (ms)
מְתִלְבֶּשֶׁת	מְתִלְבֶּשֶׁת	אֲנִי - אַתָּה - הִיא (fs)
מְתִלְבְּשִׁים	מְתִלְבְּשִׁים	אֲנַחְנוּ - אַתֶּם - הֵם (mp)
מְתִלְבְּשׁוֹת	מְתִלְבְּשׁוֹת	אֲנַחְנוּ - אַתֶּן - הֵן (fp)

Infinitif

שם הפועל

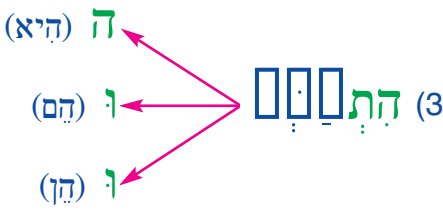
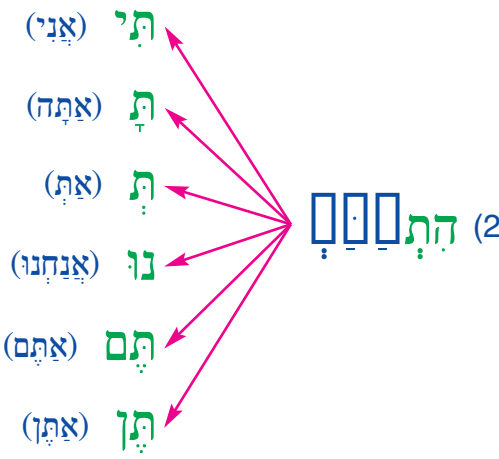
לְהִתְלַבֵּשׁ - לְהִתְלַבֵּשׁ

הִתְלַבְּשֵׁנוּ	אֲנַחְנוּ
הִתְלַבְּשְׁתֶּם	אַתֶּם
הִתְלַבְּשְׁתֶּן	אַתֶּן
הִתְלַבְּשׁוּ	הֵם
הִתְלַבְּשׁוּ	הֵן

הִתְלַבְּשֵׁתִי	אֲנִי
הִתְלַבְּשְׁתָּ	אַתָּה
הִתְלַבְּשְׁתָּ	אַתָּ
הִתְלַבְּשׁ	הוּא
הִתְלַבְּשָׁה	הִיא

Les formes de base :

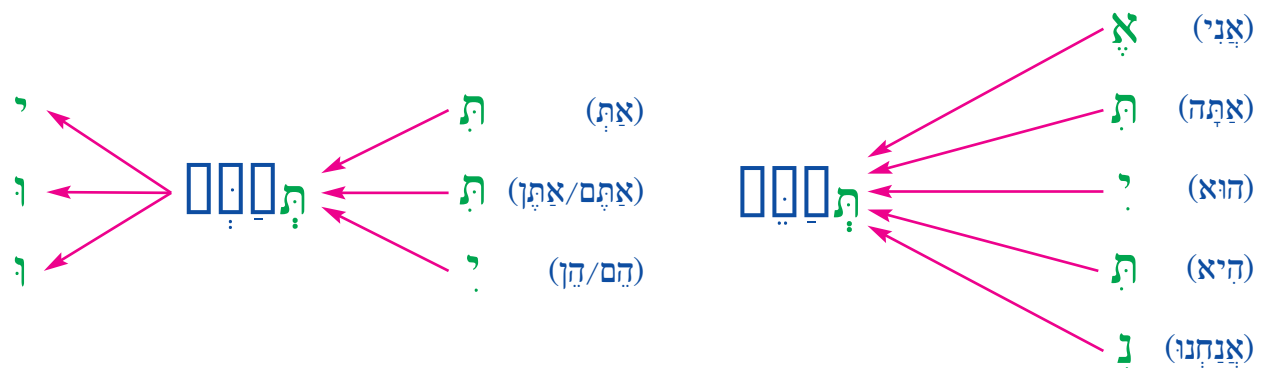

ניקוד איתן : אִיתָּנ

Le futur est construit à partir de l'infinitif sans le לָהֶת

אֶנְחֵנוּ	נִלְבֵּשׁ	אֲנִי	אֶלְבֵּשׁ
אַתָּם	תִּלְבְּשׁוּ	אַתָּה	תִּלְבֵּשׁ
אַתָּן	תִּלְבְּשׁוּ	אַתָּ	תִּלְבְּשִׁי
הֵם	יִלְבְּשׁוּ	הוּא	יִלְבֵּשׁ
הֵן	יִלְבְּשׁוּ	הִיא	תִּלְבֵּשׁ

Les formes de base :

Impératif

צווי

אַתָּה	הִתְלַבֵּשׁ !
אַתָּ	הִתְלַבְּשִׁי !
אַתָּם	הִתְלַבְּשׁוּ !
אַתָּן	הִתְלַבְּשׁוּ !

התפעל

הפעלים : מתלבש, מתרחץ, מתקדם, מתרגש
הווה

Écrire au pluriel

לכתוב ברבים

.....

.....

.....

.....

1. אתה מתרחץ בבריכה.

2. הוא מתקדם בלימודים.

3. היא מתרגשת מהסרט.

4. את מתלבשת בבוקר.

Écrire au féminin

לכתוב בנקבה

.....

.....

.....

.....

1. אתה מתלבש יפה.

2. הוא מתרחץ בים.

3. הם מתקדמים מהר.

4. אנחנו מתרגשים מהסיפור.

Utiliser l'infinitif

שם פועל

..... אני צריך

..... אתם לא צריכים

..... הן אוהבות

..... את יכולה

1. אני מתקדם במתמטיקה.

2. אתם מתרגשים מהספר.

3. הן מתרחצות בבוקר.

4. את מתלבשת מהר.

עבר

Écrire au passé

.....

.....

.....

.....

לכתוב בעבר

1. אתה מתרחץ בערב.
2. את מתרגש מהספר.
3. אתם מתלבשים בבוקר.
4. אנחנו מתקדמות לאט.

עתיד

Écrire au futur

.....

.....

.....

.....

לכתוב בעתיד

1. התרחצנו בלילה.
2. אתן מתקדמות יפה.
3. התרגשת מהסרט.
4. אתם מתלבשים בבוקר.

Accorder le verbe

..... אתה

..... הם

..... הוא

..... היא לא

לכתוב נכון את הפועל

1. תתרחצי מהר.
2. התקדמנו לאט.
3. אני מתרגשת מהספר.
4. הן לא אוהבות להתלבש

מהר.

La 1ère consonne de la racine est une consonne sifflante : ש צ ס ז

ס.כ.ל ←	מסתכל	הסתכל	יסתכל	הסתכל !	להסתכל
ש.ז.פ ←	משתזף	השתזף	ישתזף	השתזף !	להשתזף
צ.ל.מ ←	מצטלם	הצטלם	יצטלם	הצטלם !	להצטלם
ז.ק.ג ←	מזדקן	הזדקן	יזדקן	הזדקן !	להזדקן

התפעל

הפעלים : מסתכל, מסתדר, משתזף, מצטלם, מזדקן, מצטער

הווה	עבר	עתיד
הוא מסתכל בטלוויזיה.		
.....	השתזפת על החוף.	
.....		נצטלם על-יד הים.
היא לא מזדקנת.		
.....	הצטערתי מאוד.	
.....		תסתדר בבית החדש.
אתם מצטלמים לעיתון.		
.....		
.....		הן הסתכלו באלבום התמונות.

לכתוב נכון את הפועל

Accorder le verbe

1. אני לא רוצה על-יד הבית הזה. (מצטלם)
2. הוא אוהב בטלוויזיה. (מסתכל)
3. היא לא צריכה על החוף. (משתזף)
4. אנחנו מוכרחים על הדבר. (מצטער)
5. הן צריכות לבד. (מסתדר)
6. אתן לא אוהבים מהר. (מזדקן)

Présent

הווה

נשמר	נִשְׁמָר	אני - אתה - הוא (ms)
נשמרת	נִשְׁמָרֶת	אני - את - היא (fs)
נשמרים	נִשְׁמָרִים	אנחנו - אתם - הם (mp)
נשמרות	נִשְׁמָרוֹת	אנחנו - אתן - הן (fp)

Infinitif

שם הפועל

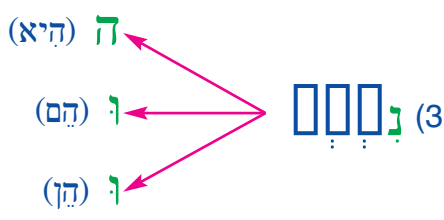
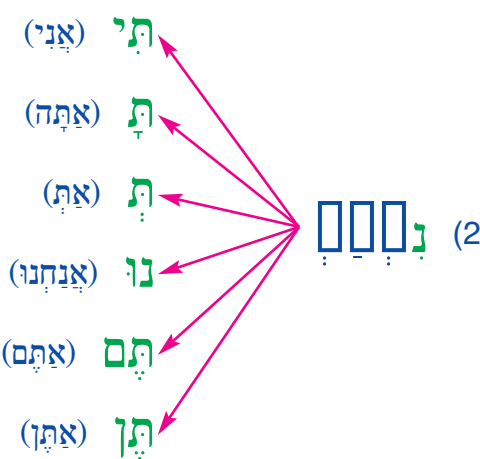
להִשְׁמֹר - להשמר (להישמר)

אֲנִי	נִשְׁמַרְנוּ
אַתָּה	נִשְׁמַרְתָּם
אַתָּן	נִשְׁמַרְתֶּן
הֵם	נִשְׁמְרוּ
הֵן	נִשְׁמְרוּ

אֲנִי	נִשְׁמַרְתִּי
אַתָּה	נִשְׁמַרְתָּ
אַתָּ	נִשְׁמַרְתְּ
הוא	נִשְׁמַר
היא	נִשְׁמַרָה

Les formes de base :

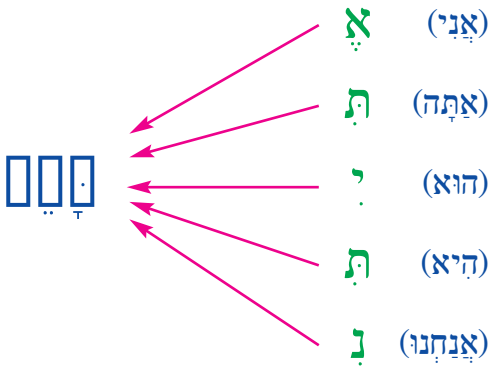
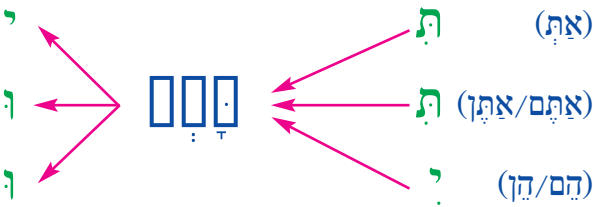
ניקוד איתן : אִיתָנְ

Le futur se construit à partir de l'infinitif sans לָהּ

נִשְׁמֵר	אֶנְחֵנוּ
תִּשְׁמְרוּ	אַתֶּם
תִּשְׁמְרוּ	אַתָּן
יִשְׁמְרוּ	הֵם
יִשְׁמְרוּ	הֵן

אֶשְׁמֵר	אֲנִי
תִּשְׁמֵר	אַתָּה
תִּשְׁמְרִי	אַתְּ
יִשְׁמֵר	הוא
תִּשְׁמֵר	היא

Les formes de base :

Impératif

צווי

הִשְׁמֵר !	אַתָּה
הִשְׁמְרִי !	אַתְּ
הִשְׁמְרוּ !	אַתֶּם
הִשְׁמְרוּ !	אַתָּן

L'impératif se construit à partir du futur : la forme verbale sans le préfixe ת

נפעל

הפעלים : נכנס, נשמר, נלמד, נכתב, נבדק

הווה

Écrire au pluriel

לכתוב ברבים

1. הספר נלמד בכיתה.
.....
2. היא נכנסת לכיתה.
.....
3. אתה נבדק אצל הרופא.
.....
4. את נשמרת בבית.
.....
5. הסיפור נכתב בצרפתית.
.....

Écrire au féminin

לכתוב בנקבה

1. הספר נכתב בישראל.
ההסטוריה.....
2. אתה נכנס לכיתה.
.....
3. אני נבדק אצל הרופא.
.....
4. אתם נשמרים מהבעיה.
.....
5. השיעורים נלמדים מהר.
מחברת.....

Utiliser l'infinitif

שם פועל

1. הוא נכנס לכיתה.
הוא לא רוצה.....
2. השאלות נכתבות במחברת.
הן צריכים.....
3. הבעיה נלמדת בכיתה.
היא צריכה.....
4. אנחנו נבדקים אצל הרופא.
אנחנו מוכרחים.....
5. הם נשמרים מהקור.
הם רוצים.....

Écrire au passé

לכתוב בעבר

□. הוא נכנס לחדר.

□. אני נבדק אצל הרופא.

3. את נשמרת מהשמש.

4. העבודות נכתבות בבית.

□. התרגילים נלמדים בכיתה.

עתיד

Écrire au futur

לכתוב בעתיד

□. העבודות נלמדות בבית.

□. הוא נכנס לכיתה.

3. היא נשמרת מהשמש.

4. הסיפורים נכתבו בישראל.

□. נבדקת בבית החולים.

Accorder le verbe

לכתוב נכון את הפועל

□. נכנסתן למכונית.

□. הוא ייבדק בבוקר.

3. הסיפורים נלמדו בבית.

4. את תשמרי מהחום.

□. העבודה נכתבה בעברית.

אנחנו

אתם

העבודות

אתה

הספר

פֶּעַל (פועל)

Présent

הווה

מְכַבֵּד (מכובד)	מְכַבֵּד	אֲנִי - אַתָּה - הוּא (ms)
מְכַבֶּדֶת (מכובדת)	מְכַבֶּדֶת	אֲנִי - אַתָּה - הִיא (fs)
מְכַבְּדִים (מכובדים)	מְכַבְּדִים	אֲנַחְנוּ - אַתֶּם - הֵם (mp)
מְכַבְּדוֹת (מכובדות)	מְכַבְּדוֹת	אֲנַחְנוּ - אַתֶּן - הֵן (fp)

Infinitif

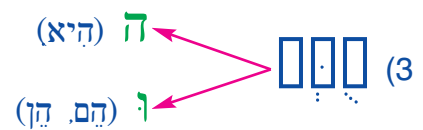
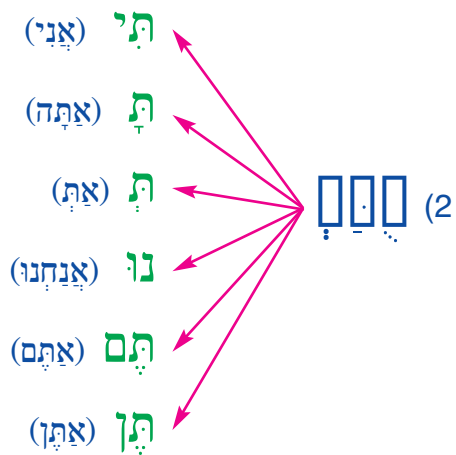
שם הפועל

אין

אֲנִי	כָּבַדְתִּי (כובדתי)	אֲנִי	כָּבַדְנוּ (כובדנו)
אַתָּה	כָּבַדְתָּ (כובדת)	אַתָּם	כָּבַדְתֶּם (כובדתם)
אָתָּה	כָּבַדְתָּ (כובדת)	אֹתָן	כָּבַדְתֶּן (כובדתן)
הוא	כָּבַד (כובד)	הֵם	כָּבְדוּ (כובדו)
היא	כָּבְדָה (כובדה)	הֵן	כָּבְדוּ (כובדו)

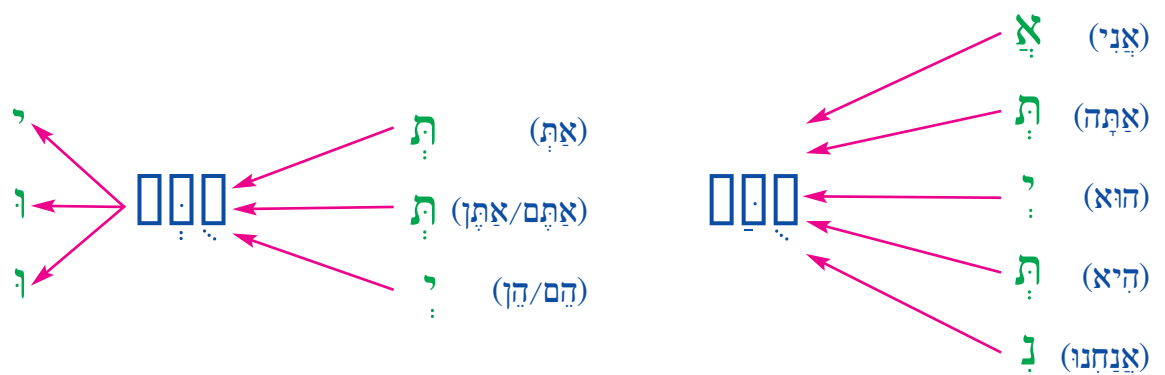
Les formes de base :

ניקוד איתן : אֵיתָן

אֲנִי	אֶכְבֵּד (אכובד)	אֲנַחֲנוּ	נִכְבֵּד (נכובד)
אַתָּה	תִּכְבֵּד (תכובד)	אַתֶּם	תִּכְבְּדוּ (תכובדו)
אֵת	תִּכְבְּדִי (תכובדי)	אֵתָן	תִּכְבְּדוּ (תכובדו)
הוא	יִכְבֵּד (יכובד)	הֵם	יִכְבְּדוּ (יכובדו)
היא	תִּכְבֵּד (תכובד)	הֵן	יִכְבְּדוּ (יכובדו)

Les formes de base :

Impératif

צווי

אין

Exercice

תרגיל

הפעלים : סופר, גויים, צויין, חובר, פוטר.
לכתוב בפעל

1. סיפרתי סיפור.
2. מגייסים את הצעירים לצבא.
3. מציירים את הדרך באדום.
4. המורה חיבר שיר יפה.
5. פיטרו את דני.
6. יספרו את ההסטוריה.

Présent

הווה

מְכַנֵּס (מוכנס)	מִיִּיִי	אֲנִי - אֶתָּה - הוּא (ms)
מְכַנֶּסֶת (מוכנסת)	מִיִּיִיִּת	אֲנִי - אַתָּה - הִיא (fs)
מְכַנְסִים (מוכנסים)	מִיִּיִיִּם	אֲנַחְנוּ - אֲתֶם - הֵם (mp)
מְכַנְסוֹת (מוכנסות)	מִיִּיִיִּוֹת	אֲנַחְנוּ - אַתֶּן - הֵן (fp)

Infinitif

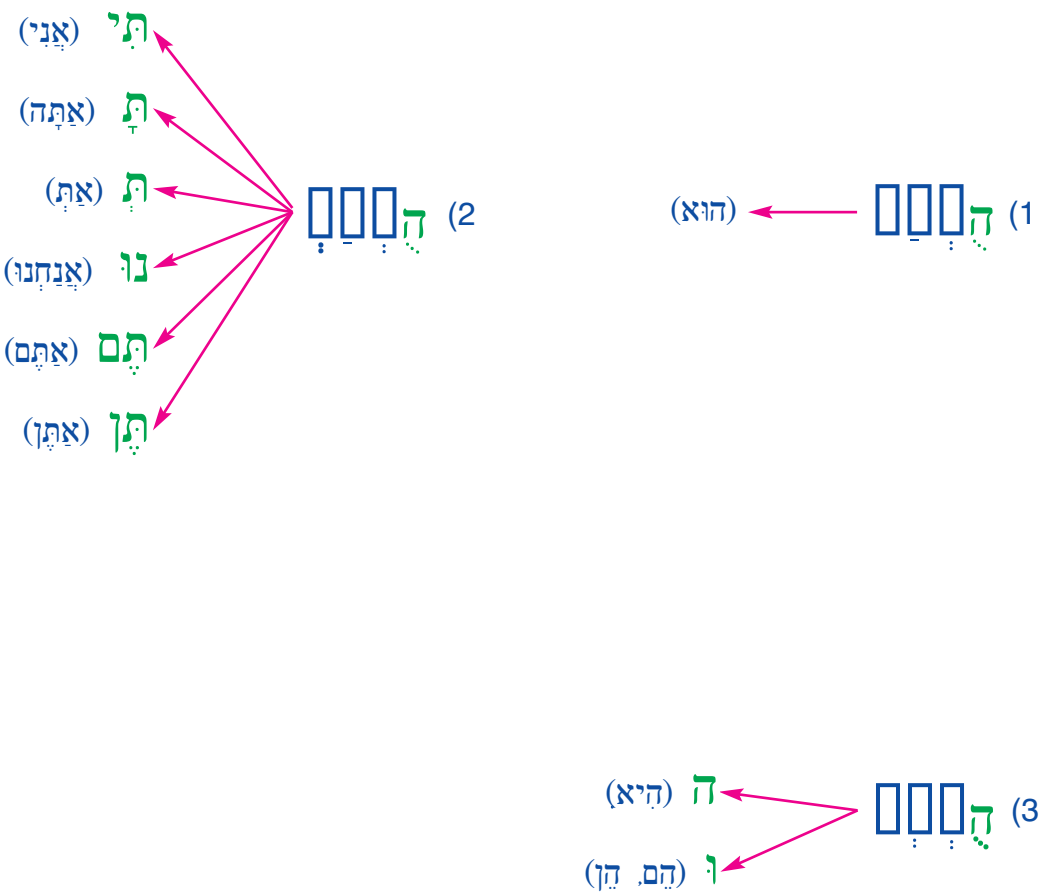
שם הפועל

אֵין

אֲנִי	הִכְנַסְתִּי (הוכנסתי)
אַתָּה	הִכְנַסְתָּ (הוכנסת)
אַתָּה	הִכְנַסְתָּ (הוכנסת)
הוּא	הִכְנִס (הוכנס)
הִיא	הִכְנִסָּה (הוכנסה)
אֲנֶחָנוּ	הִכְנַסְנוּ (הוכנסנו)
אַתֶּם	הִכְנַסְתֶּם (הוכנסתם)
אַתֶּן	הִכְנַסְתֶּן (הוכנסתן)
הֵם	הִכְנִסוּ (הוכנסו)
הֵן	הִכְנִסוּ (הוכנסו)

Les formes de base :

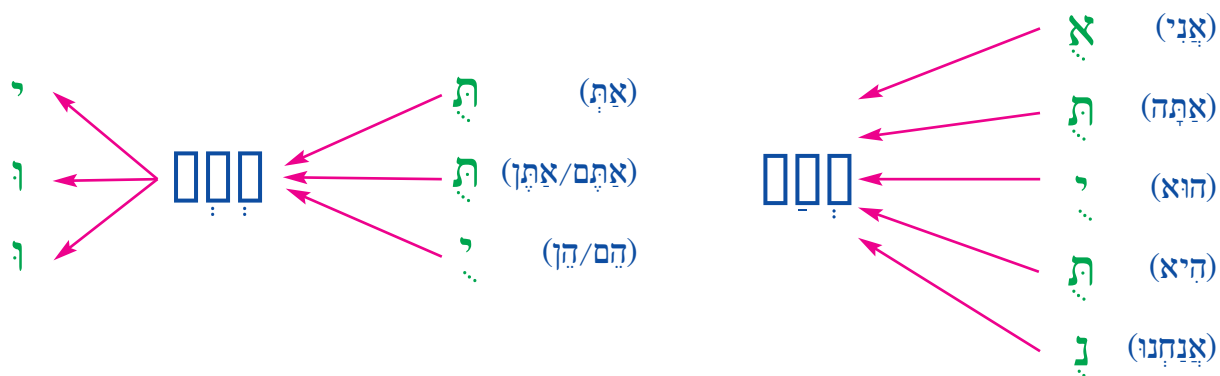

ניקוד איתן : אֵיתָנָּ

אֵנְחָנוּ	נִכְנֵס (נוכנס)
אֵתָם	תִּכְנֹסוּ (תוכנסו)
אֵתָן	תִּכְנֹסוּ (תוכנסו)
הֵם	יִכְנְסוּ (יוכנסו)
הֵן	יִכְנְסוּ (יוכנסו)

אֵנִי	אֶכְנֵס (אוכנס)
אֵתָהּ	תִּכְנֹס (תוכנס)
אֵתָ	תִּכְנֹסִי (תוכנסי)
הוא	יִכְנֵס (יוכנס)
היא	תִּכְנֹס (תוכנס)

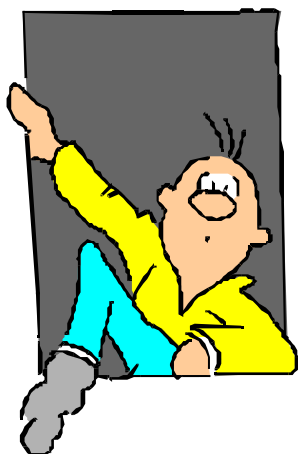
Les formes de base :

Impératif

צווי

אין

הפעלים : הוכנס, הוזמן, הוחזר, הוזמן, הודלק.

לכתוב בהפעל

הנר הודלק.

1. רות הדליקה נר.
2. אתם מחזירים לנו את הספר.
3. המורה מכניסה את התלמיד.
4. רותי הזמינה את רחל.
5. החברים הזכירו את הטיול.
6. אמא תדליק נרות שבת.